

Sygn. akt II AKa 248/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2012r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSA Maria Mrozik-Sztykiel /spr./

Sędziowie: SA Paweł Rysiński

SO(del) Anna Ptaszek

Protokolant: st.sekr.sąd. Katarzyna Rucińska

przy udziale prokuratora Gabrieli Marczyńskiej-Tomali

po rozpoznaniu w dniu 21 września 2012 r.

sprawy **D. K.**

oskarżonego o czyn z art. 231 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, z art. 266 § 2 kk, z art. 266 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego W. P. w. W.

z dnia 14 maja 2012 r. r. sygn.V K 32/12

I. zmienia wyrok w zaskarżonej części w ten sposób, że:

1. odnośnie czynu zarzucanego oskarżonemu D. K. w punkcie III aktu oskarżenia przyjmuje za podstawę skazania art. 266 § 2 kk

2. obniża orzeczoną wobec oskarżonego na podstawie art. 71 § 1 kk karę grzywny (pkt IV wyroku) do 180 (stu osiemdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość opłaty za pierwszą instancję na kwotę 2640zł;

3. na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza

oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 13 czerwca 2006 r. do dnia 11 września 2006 r., przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny.

II. wydatkami za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

sygn.akt II AKa 248/12

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy W. P. w. W. wyrokiem z dnia 14 maja 2012 r. sygn. V K 32/12 orzekł:

I. uznał oskarżonego D. K. za winnego tego, że:

I.w okresie od 16.03.2001 r. do 26.06.2004 r. w W. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że w dniach 16.03.2001r., 14.05.2001r., 30.06.2001r., 2.08.2001 r., 7.08.2001 r., 14.09.2001 r., 6.06.2004 r., 26.06.2004r. bez żadnego powodu dokonał sprawdzenia w policyjnych bazach danych informacji o zainteresowaniu organów ścigania osobą J. C., tj. czynu z art. 231 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i z mocy tych przepisów skazał go na karę roku pozbawienia wolności;

II.w dniu 12.10.2005 r. w W. będąc funkcjonariuszem Głównego S. (...)w W. przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że przekazał osobie nieuprawnionej, a mianowicie M. W. informację, którą uzyskał w związku wykonywaniem czynności służbowych, a mianowicie informację z policyjnych baz danych dotyczących właściciela samochodu marki P. o numerze rejestracyjnym (...), tj. czynu z art. 266 § 2 kk i za to z mocy tego przepisu skazał go na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

III.w bliżej nieustalonych dniach w okresie od 5 września 2001 r. do 6 grudnia 2002 r. w W. w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru będąc funkcjonariuszem Głównego S. (...) W. ujawnił osobie nieuprawnionej, a mianowicie J. C. oraz A. C. informację, którą uzyskał w związku wykonywaniem czynności służbowych, a mianowicie ustalenia dotyczące sprawdzeń w policyjnej bazie danych, osób będących w zainteresowaniu organów ścigania, a także danych członków rodzin tych osób, które to sprawdzenia J. C. następnie przekazał członkom zorganizowanej grupy przestępczej z terenu W. i tak:

– w dniu 5.09.2001 r. dokonał sprawdzenia w policyjnej bazie danych J. K. (1) ps. (...)

– w dniu 4.03.2002 r. dokonał sprawdzenia w policyjnej bazie danych J. K. (2) ps. (...)

– w dniu 4 i 6 marca 2002 r. dokonał sprawdzenia w policyjnej bazie danych Z. S.

– w dniu 16 marca 2002 r. dokonał sprawdzenia w policyjnej bazie danych T. S. ps. (...)

– w dniu 6 grudnia 2002 r. dokonał sprawdzenia w policyjnej bazie danych N. P. i za ten czyn skazał oskarżonego z mocy art. 262 § 2 kk w zw. z art. 12 kk na karę roku pozbawienia wolności;

II.na mocy art. 85 kk w zw. z art. 86 § 1 kk połączył wyżej orzeczone wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności i wymierzył jedną karę łączną 2 lata pozbawienia wolności;

III.na mocy art. 69 § 1 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 lat tytułem próby;

IV.na mocy art. 71 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę 270 stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 130 zł.;

V.na mocy art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 13 czerwca 2006 r. do dnia 25 października 2006 r.. przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny i uznał karę grzywny za wykonaną w całości.

orzekł o dowodach rzeczowych, a nadto zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 3810 zł tytułem opłaty oraz obciążył go kosztami procesu w częściach na niego przypadających.

Apelację od tego wyroku wniósł prokurator zaskarżając wyrok w części dotyczącej oskarżonego D. K. w zakresie orzeczenia o karze na korzyść oskarżonego.

Apelacja zarzuca wyrokowi:

1/.obrazę przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 71 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk, poprzez wymierzenie oskarżonemu kary grzywny w wysokości 270 stawek dziennych, podczas gdy w dacie popełnienia czynów przepis art. 71 § 1 kk przewidywał możliwość wymierzenia kary grzywny w rozmiarze 180 stawek dziennych;

2/.obrazę przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 262 § 2 kk w zw. z art. 12 kk poprzez jego zastosowanie jako podstawy skazania za czyn z pkt III, podczas gdy popełnione przez oskarżonego przestępstwo wypełnia znamiona art. 266 § 2 kk w zw. z art. 12 kk.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego D. K. poprzez:

1/.wymierzenie oskarżonemu na podstawie art. 71 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk kary grzywny w wysokości 180 stawek dziennych po 130 zł każda stawka

2/.wskazanie jako podstawy skazania oskarżonego za czyn III art. 266 § 2 kk w zw. z art. 12 kk.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna.

Należy w pełni podzielić stanowisko skarżącego co do konieczności zmiany zaskarżonego wyroku w części dotyczącej kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonemu D. K. w punkcie III aktu oskarżenia, bowiem z niepodważanych ustaleń dokonanych przez Sąd Okręgowy jednoznacznie wynika, że oskarżony popełnił czyn podlegający kwalifikacji prawnej z art. 266 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, czego też nie kwestionował tenże Sąd w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Dlatego też art. 266 § 2 kk, a nie art. 262 § 2 kk, winien stanowić podstawę skazania oskarżonego za czyn zarzucany mu w punkcie III aktu oskarżenia.

Również zasadnie prokurator w apelacji wskazuje na konieczność zmiany zaskarżonego wyroku odnośnie oskarżonego D. K. w zakresie wymiaru grzywny orzeczonej na podstawie art. 71 § 1 kk.

Czyny zarzucane oskarżonemu zostały przez niego popełnione w latach 2001, 2002, 2004 i w dniu 12 października 2005 r. Zgodnie z wówczas obowiązującym przepisem art. 71 § 1 kk karę grzywny można było wymierzyć w wysokości maksymalnej 180 stawek dziennych. Obecnie, tj. od dnia 8 czerwca 2010 r. na mocy art. 1 pkt 16 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. (Dz.U.2009.206.1589) zmieniającej kodeks karny ta maksymalna wysokość wynosi 270 stawek dziennych. Jednak ze względu na treść art. 4 § 1 kk wobec oskarżonego należało zastosować przepis art. 71 § 1 kk obowiązujący w czasie popełnienia czynu, a nie w czasie orzekania, bowiem jest on dla niego względniejszy. Zauważył to również Sąd Okręgowy, bowiem w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wskazał na omyłkowe zastosowanie przepisu obowiązującego w czasie orzekania zamiast przepisu obowiązującego w czasie popełnienia przez oskarżonego przestępstw.

Uwzględniając powyższe oraz okoliczności wskazane przez Sąd Okręgowy jako mające wpływ na wymiar kary grzywny, jak też fakt orzeczenia tej kary w maksymalnym wymiarze, Sąd Apelacyjny obniżył wobec oskarżonego wymiar kary grzywny do 180 stawek dziennych, jak też ustalił na nowo opłatę za pierwszą instancję uzależnioną od wysokości orzeczonej grzywny.

Mając powyższe na uwadze na mocy art. 437 § 2 kpk orzeczono jak w wyroku.